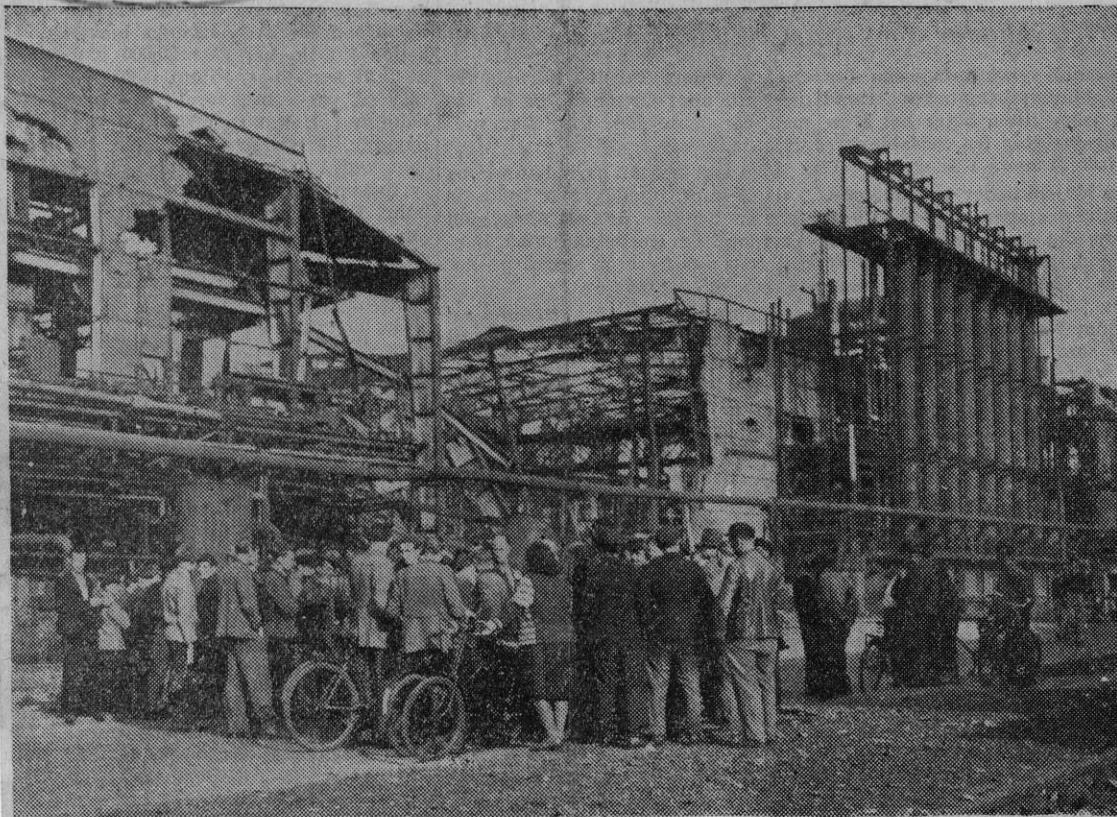

En pinse-demonstrasjon i Ruhr-distriktet

Moralsk opprustning laget et mektig møte i Gelsenkirchen

FRA DEMONTERINGEN I RUHR-DISTRIKTET

GELSENKIRCHEN — den sorte byen som produserer en femtedel av alle Ruhr-kolene — er i sorg for sine døde. Det var en eiendommelig stemning, da den tusentallige forsamlingen i Hans Sachs Haus pinsedag reiste seg for i stillhet å minnes de 77 som døde ved den store eksplosjonen i Dahlbusch gruver nylig. To hundre av deres kamerater med tillitsmennene i spisen var kommet til det store møtet for Moralsk Opprustning. En engelsk gruvearbeider brakte en hilsen fra Storbritannias 700 000 gruvearbeidere, og i stillhet lyttet folk til den nye sangen, som MRA's internasjonale kor hadde skrevet som en hyllest til Ruhr-arbeiderne.

Hans Sachs Haus er høyborgen til de standsbevisste Ruhr-arbeiderne. Men da de myldret inne i den store salen pinsedag, kunne de nesten ikke kjenne sitt eget hus igjen. Det mørke treverket var gjort levende med blomster, der var prosjektører, pressefotografer, filmfotografer og radioteknikere. På scenen satt koret i sine nasjonaldrakter, og på de forreste benkene de mange utenlandske gjester, som var kommet til Gelsenkirchen i anledning av dagen.

Møtet ble ledet av formannen for den tyske forbundsdag, geheimeråd dr. Katzenberger, som sa at det ikke fantes noe sted som var bedre egnet til denne pinsedemonstrasjonen enn Ruhr-området, hvor spenningen og motsetningene trer sterkest fram.

Stifteren av Moralsk Opprustning, dr. Frank Buchman, talte på en fargepreget bakgrunn: En kan si at hele verden var representert her. De forskjellige raser og folkeslag, fra det høye Nord, fra Syden og det fjerne Østen, folk som for noen år siden sto overfor hverandre i hat og fiendskap, svarte, brune og hvite satt her sammen i fred og fordragelighet. Ideologien fra Caux hadde ført dem sammen.

Av
Gudrun Egeberg

Og når de kom fram til mikrofonen, ga de enstemmig uttrykk for sin glede over å være i Tyskland, et land de kom i møte med sin kjærlighet. Med den reneste idealisme, besjelet av den store oppgaven, fører de nå kampen for forståelse mellom folkeslag og raser — kampen for verdensfreden. Med seg selv begynte de, ble annerledes og begynte i sitt eget liv å virkelig gjøre de fire grunnsetningene for Moralsk Opprustning: Ærlighet, renhet, uselviskhet og kjærlighet. Herfra gikk deres bestrebelse over familien ut til folket og derfra ut i verden.

Den som hørte disse menneskers tale, de som i går stod overfor hverandre i klassekamp, hat og splittelse, men som i dag lever sammen i fred og vennskap, erkjenner den kraft og styrke som ligger i ideologien fra Caux, som skapte slike kjennsgjerninger. Talerne viste at denne innbyrdes forståelse også baner seg vei i Tyskland, og at Moralsk Opprustnings bevegelse også her har slått dype røtter. Når f. eks. direktøren for en av Ruhr's kolgruver står sam-

men med tillitsmannen, en tidligere funksjonær i KPD (det kommunistiske parti) foran mikrofonen, og begge erklærer at den kommende lov om medbestemmelserett ikke betyr noe problem for dem, så kan en nesten snakke om et mirakel. Eller når franskmenn erklærer at de ikke mer føler noe hat eller bitterhet overfor Tyskland, da må man erkjenne at Moralsk Opprustning i de 12 år den har eksistert, har vist gode resultater.

Kommunister med en ny ideologi.

De værbitte Ruhrkommunistene gjorde et sterkt inntrykk på forsamlingen. De talte med lidenskap og overbevisning. Det var alle menn, som i årevis har kjempet for sine ideer, og som nå ærlig erkjenner at de har møtt en ideologi, som slår kommunismen av marken, fordi den omfatter det hele mennesket.

De talte til sine kamerater i salen, men like så direkte til kamerater over hele Tyskland og på den andre siden av jernteppet. For møtet ble ikke bare sendt ut over alle vesttyske radiostasjoner, men også over Berlin-senderen, som når langt inn i østsonen.

Og arbeidsgivere —

Like så typisk var den sammenbitte, energisk utseende arbeidsgiver, direktør Dütting fra en av de store gruvesammenslutningene, GPAG. Han har ikke den oratoriske kraft som de talevante kommunistene. Men han kommer med kjennsgjerninger som taler.

— Hvis en vil innføre MRA's ideer i sin bedrift, må de først være en personlig erfaring hos en selv, sa han og fortsatte med å fortelle hvordan han uten å vite det selv

hadde gjort begynnelsen til å innføre en ny tone i forhandlingene med fagforeningen, ved at jeg rettet en feil, som jeg hadde gjort. Han sluttet med å slå fast at det var industriens oppgave ikke bare å skaffe bedre forhold innen industrien, men å bringe den nye ideologien ut til alle nasjoner.

Felles-tillitsmannen, Johan Dikus, sa det samme på sin måte. Han fortalte at det begynte en dag, da han og direktøren hadde snakket sammen.

Flere av de utenlandske gjestene hadde ordet, bl. a. den vakre, unge madam Aung San, enke etter den burmesiske statsminister, som ble myrdet for 3 år siden, da han sto midt oppe i kampen for å samle Burma.

Blant de unge på scenen var Adenauers yngste sønn og Karl Arnolds sønn Gottfried.

Irene Laure, den franske kvinnen som kanskje har gjort mer enn noe annet enkelt menneske for å skape forsoning mellom Frankrike og Tyskland, ble hilst som en gammel kjerning.

Til slutt talte en mann, som under møtet hadde sittet på første benk på scenen uten å fortrekke en mine i sitt bulldog-ansikt. Det var Gelsenkirchens overborgermester. Han sa: «Til å begynne med var jeg skeptisk. Men det jeg har sett de siste månedene og nå i dag, har overbevist meg. I Gelsenkirchens navn hilser jeg Dem med den gamle gruvearbeiderhilsen »Glück auf!«

STAVANGER

AFTENBLAD

14 JUNI 1950

14-01-026